

Fastsættelsen af Taksterne Hensynet til den Ydelse, som vedkommende, der benytter Statsbanerne, faar. Ja, det er netop Hovedhensynet, det er netop det Hovedhensyn, som jeg mener, der bør tages, det er netop det Hovedhensyn, som enhver Forretningsmand tager, der kan holde Prisen oppe, naar han sælger sin Vare: han sælger den i Forhold til, hvad den er værd for Køberen. Statsbanerne ere saa heldigt stillede, at de, som det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) sagde, ikke have en Konkurrent paa Hjørnet som Urtekræmmeren; men netop derfor have Statsbanerne saa meget lettere ved at vise Retfærdighed; og de vise Retfærdighed i Byrdernes Fordeling, naar den, der faar en ringe Ydelse af Statsbanerne, kun kommer til at give en ringe Betaling, og den, der faar en større Ydelse af Statsbanerne, kommer til at give en større Betaling derfor. Naar det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds taler om disse Forhold, har jeg en Følelse af, at han har Lyst til at ryste, om jeg saa maa sige, det smaatskaarne af sig, han vil repræsentere det vidtskuende Princip, men, maa jeg sige, han kommer i det Tilfælde at være mere europæisk end Europa selv. Jeg maa atter der henholde mig til, at naar der ligesom stikles til os, der tale for, at Nærtrafikken skal være billig og Fjerntrafikken skal betales nogenlunde godt, fordi vi ere Smaalighedens Repræsentanter og ikke have det rigtige store Syn, ere vi endog i det Tilfælde, at vi have Europa med os. Det Fjerdingspund Kaffe, som det ærede Medlem vil have besørget fra et eller andet Punkt i København til Kongens Nytorv med Kusk og Tjener paa Bukken og, jeg tror, med en rød Sløjfe i Hatten, det vil jeg skænke det ærede Medlem, jeg tilstaar, at jeg kunde ikke følge ham paa den Vej; men skulde jeg nogen Sinde træffe et saadant Fjerdingspund Kaffe, skalf jeg skænke det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds en venlig Tanke.

Maa jeg have Lov til til allersidst at henvende et Par Ord til den højtærede Finansminister. Det gør mig ondt, at den højtærede Minister som Trafikminister ikke nærer samme Beundring for mine Udtalelser, som han gjorde som Finansminister. Han sagde, at hvis jeg troede paa Muligheden af en Forrentning af de danske Statsbaner, troede jeg paa Mirakler. Det trøster mig noget, at vi i saa Fald i Aarene 1880—82 have været saa grumme nær ved Miraklet. Vi vare paa $3\frac{1}{3}$ pCt.,

og Miraklet er altsaa efter den højtærede Ministers Udsagn $3\frac{1}{2}$ pCt. Jeg siger, det trøster mig noget, at vi i de Aar vare saa uhyre nær ved Miraklet. Hvis Miraklet ikke er fjernere fra det, vi den Gang opnaaede, bekender jeg min Tro paa Miraklet. Det trøstede mig ogsaa noget, at den højtærede Minister blandt den hele Række Omstændigheder, han nævnede som Begrundelse for, at der ingen Forrentning kunde ventes af Statsbanerne, i Slutningen ogsaa nævnede det, at saa vil man ogsaa rejse billigere i dette end i noget andet Land, og at man endvidere stiller de videst gaaende Fordringer med Hensyn til Holdpladser og Stationer. For disse to Ting ved jeg mig i alt Fald fri. Jeg har været Talsmand for, at vi ikke skulle rejse billigere i dette Land end i noget andet Land, og jeg vil efter Evne virke for, at den Erkendelse skal brede sig ikke blot i dette Ting, men ogsaa ude i Befolkningen, at der ingen Mening er i at stille dette Krav. Jeg har heller ikke endnu gjort mig til Talsmand for nogen Fordring i Retning af Holdepladser, og jeg haaber, at min Fremtid skal holde mig ren derfor. Jeg har i Dag sagt, at hvis der i Befolkningen har vist sig en Tilbøjelighed til at stille urimelige Fordringer med Hensyn til Holdepladser, var Tidspunktet netop nu til at sætte sig imod denne Tilbøjelighed, og jeg er ganske overbevist om, at hvis den højtærede Minister som Trafikminister vilde slaa ind paa denne Bane, vilde dette Ting, der har Tillid til ham og hans Administration, støtte ham deri. Jeg udtaler min Glæde over, at den højtærede Minister ikke stillede sig afvisende til Tanken om Genindførelsen af Returbilletterne. Det er muligt, at der ved Forhandling gennem Udvalget med den højtærede Minister kan vise sig en Udvej der, og det skulde i saa Fald glæde mig. Jeg er ogsaa taknemmelig for, at den højtærede Minister er inde paa den Tankegang, at hvis vi ikke naa tilstrækkeligt vidt i Retning af Udbytte af Statsbanerne gennem Takstforhøjelse denne Gang, kan han gaa med til en moderat Takstforhøjelse endnu en Gang, vel at mærke en Takstforhøjelse paa — lad mig bruge dette Udtryk — de passende Steder. Jeg holder nu fast ved den Tro, at vi i dette Land som i mange andre, vistnok de fleste andre Lande, skulle kunne naa til at administrere vore Statsbaner saa godt, at de virkelig gøre deres Pligt finansielt set, og det er slet ikke mere jeg forlanger. Jeg har ganske vist i de Aar, jeg har beskæftiget mig med offentlige Forhold her